

Amet, consecetur adipiscung elit. **Sed quot homines, tot sententiae;** Nam aliquando posse recte fieri dicunt nulla expectata nec quaesita voluptate. Nec vero alia sunt quaerenda contra Carneadeam illam sententiam. Duo Reges: constructio interrete. Ita ceterorum sententiis semotis relinquitur non mihi cum Torquato, sed virtuti cum voluptate certatio. Illa argumenta propria videamus, cur omnia sint paria peccata. Licet hic rursus ea commemoros, quae optimis verbis ab Epicuro de laude amicitiae dicta sunt.

Nam ceteris in rebus sive praetermissum sive ignoratum est quippiam, non plus incommodi est, quam quanti quaeque earum rerum est, in quibus neglectum est aliquid.

Si enim, ut mihi quidem videtur, non explet bona naturae voluptas, iure praetermissa est;

Qui bonum omne in virtute ponit, is potest dicere perfici

beatam vitam perfectione virtutis;

Minime vero istorum quidem, inquit. Hoc mihi cum tuo fratre convenit. Transfer idem ad modestiam vel temperantiam, quae est moderatio cupiditatum rationi oboediens. Quae hic rei publicae vulnera inponebat, eadem ille sanabat. Sed quia studebat laudi et dignitati, multum in virtute processerat. Sumenda potius quam expetenda. Suo enim quisque studio maxime ducitur. Et non ex maxima parte de tota iudicabis? Nummus in Croesi divitiis obscuratur, pars est tamen divitiarum. **Quonam modo?**

1. Quod quidem iam fit etiam in Academia.
2. Hoc Hieronymus summum bonum esse dixit.
3. Eiuro, inquit adridens, iniquum, hac quidem de re;
4. Restincta enim sitis stabilitatem voluptatis habet, inquit, illa autem voluptas ipsius restinctionis in motu est.
5. Ampulla enim sit necne sit, quis non iure optimo irrideatur, si labore?

Quid loquor de nobis, qui ad laudem et ad decus nati, suscepti, instituti sumus? Neque solum ea communia, verum *etiam paria* esse dixerunt. Quam nemo umquam voluptatem appellavit, appellat; Vitiosum est enim in dividendo partem in genere numerare. Quid adiuvas? Quis est, qui non oderit libidinosam, protervam adolescentiam? Isto modo ne improbos quidem, si essent boni viri.

- Immo istud quidem, inquam, quo loco quidque, nisi iniquum postulo, arbitrato meo.
- An est aliquid, quod te sua sponte delectet?
- Haec non erant eius, qui innumerabilis mundos infinitasque regiones, quarum nulla esset ora, nulla extremitas, mente peragrasset.
- Quod ea non occurrentia fingunt, vincunt Aristonem;
- Cum id fugiunt, re eadem defendunt, quae Peripatetici, verba.

Confecta res esset.

Illis videtur, qui illud non dubitant bonum dicere -;

An eiusdem modi?

Sed virtutem ipsam inchoavit, nihil amplius.

Sin laboramus, quis est, qui alienae modum statuatur industriae? Nam de isto magna dissensio est. Quae diligentissime contra Aristonem dicuntur a Chryippo. Quia nec honesto quicquam honestius nec turpi turpius. Paulum, cum regem Persem captum adduceret, eodem flumine invectionis? Mihi enim satis est, ipsis non satis. Philosophi autem in suis lectulis plerumque moriuntur. Ita enim vivunt quidam, ut eorum vita refellatur oratio. At quanta conantur! Mundum hunc omnem oppidum esse nostrum! Incendi igitur eos, qui audiunt, vides. Ita redarguitur ipse a sese, convincunturque scripta eius probitate ipsius ac moribus. Si autem id non concedatur, non continuo vita beata tollitur. *Explanetur igitur.*